

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 175.602 van 10 oktober 2007
in de zaak A. 68.770/X-6566.**

In zake : de n.v. VLEESVERWERKING VAN MAELE,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. MARTENS,
kantoor houdende te 9032 WONDELGEM,
Sint-Markoenstraat 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te 8310 BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VLEESVERWERKING VAN MAELE op 3 mei 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 22 februari 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingesteld tegen de beslissing van 19 oktober 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het door de verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing van 10 augustus 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide tot weigering van de vergunning voor het bouwen van een gebouw rond de waterzuiveringsinstallatie gelegen te Diksmuide (Pervijze), Schoorbakkestraat, kadastraal bekend sectie A, nr. 414/d, wordt ingewilligd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 29 juni 2001 die de neerlegging te griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie met verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 16 november 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 december 2006;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. TRAEST, die loco advocaat I. MARTENS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de verzoekende partij op 3 maart 1995 een aanvraag indient voor het bouwen van een gebouw rond een zuiveringsinstallatie op een perceel gelegen aan de Schoorbakkestraat 67, te Diksmuide (Pervijze), kadastraal bekend sectie A, nr.414/d; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide op 10 augustus 1995 de gevraagde vergunning weigert; dat de verzoekende partij tegen deze weigering beroep aantekent en dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen dat beroep op 19 oktober 1995 inwilligt en de gevraagde vergunning aan de verzoekende partij geeft;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar op zijn beurt beroep aantekent tegen het deputatiebesluit; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening dat beroep met een besluit van 22 februari 1996 inwilligt en het besluit van de bestendige deputatie van 19 oktober 1995 vernietigt; dat dit de bestreden beslissing is;

2. Ontvankelijkheid

2.1. Overwegende dat in het auditorsverslag ambtshalve de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt opgeworpen:

“Verzoekende partij heeft duidelijk de betrachting dat toepassing wordt gemaakt van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de stedenbouwwet.

De vraag moet worden gesteld of verzoeker nog doet blijken van het wettelijk vereiste actueel belang.

Het belang omvat twee onderdelen: verzoeker moet schade hebben geleden en de eventuele vernietiging van het bestreden besluit moet aan verzoeker een voordeel verschaffen.

Het voordeel voor verzoeker zou erin bestaan dat de Minister een nieuw besluit moet nemen.

De vraag moet evenwel worden gesteld of de Minister thans nog een beslissing kan nemen op grond van het decreet van 13 juli 1994.

Het betreft immers een uitzonderingsregime dat als overgangsregeling werd ingevoerd.

Ze werd niet hernomen in het decreet van 22 oktober 1996, doch enkel als bijlage 2 bij dit decreet gevoegd.

Luidens artikel 171, derde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening werden deze overgangsbepalingen opgeheven.

Een eventuele vernietiging zou de bevoegde Minister bijgevolg, in de huidige stand van de wetgeving, niet toelaten een nieuw besluit te nemen op grond van het decreet van 13 juli 1994.

Bovendien is de regeling van artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 minder gunstig uitgewerkt in die zin dat strengere voorwaarden worden opgelegd (zo bv. een openbaar onderzoek, een advies van de gemachtigde waaruit blijkt dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, de gemeente moet voldoen aan de voorwaarden voorgeschreven in artikel 193, § 1, van het decreet van 18 mei 1999)”;

2.2. Overwegende dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat het voornoemde artikel 2 als volgt luidde:

“Artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw : ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984 en vervangen bij decreet van 23 juni 1993, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

Artikel 79. Artikel 45, § 2, van deze wet, vervangen bij de wet van 22 december 1970, wordt aangevuld door de volgende bepalingen :

‘§ 2. Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op:

a) hetzij het verbouwen van een bestaand vergund gebouw binnen het bestaande bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen;

b) hetzij het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu;

c) hetzij het uitbreiden van een vergunde woning.

De uitbreiding van een bestaand vergund gebouw, met uitzondering van woningbouw, kan slechts de vermeerdering tot gevolg hebben die het noodzakelijk gevolg is van in het kader van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

De uitbreiding van een vergunde woning kan met inbegrip van de bijgebouwen slechts leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20 %. Het totale bouwvolume mag na uitbreiding maximum 700 m³ bedragen.

De afwijking kan slechts verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de gemachtigde ambtenaar, advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt het geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze afwijkingen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegepast.

De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek gebeurt.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37.

Voor wijzigingen van gebruik zoals bepaald in artikel 44, § 1, punt 7, mag de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan.

De wijziging van gebruik kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De aanvraag voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

Voor wijzigingen van het gebruik van vergunde gebouwen die gelegen zijn in de agrarische gebieden, dient het advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt dit geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen het gebruik van vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kan worden gewijzigd.

Komen bij overgangsmaatregel in aanmerking voor het verlenen van een vergunning, indien vóór 31 maart 1995 een bouwaanvraag wordt ingediend, voor de percelen :

a) waarop een stedenbouwkundig attest werd afgeleverd dat in de aangegeven bestemming en/of voorwaarden voorhoudt dat een zonevreemde woning kan worden uitgebreid of herbouwd in toepassing van artikel 79 van het decreet van 28 juni 1984, op de voorwaarde dat na het afgeven van het attest voor het betrokken perceel geen nieuw plan van aanleg werd vastgesteld waardoor de bouwvergunning niet kan worden verleend;

b) waarvoor een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning werd ingediend vóór 22 augustus 1993 en waarvoor gelet op de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 geen vergunning is verleend of kan worden verleend.

In afwijking van alle desbetreffende wettelijke bepalingen wordt voor de toepassing van de overgangsmaatregel de aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen dat over iedere aanvraag een advies uitbrengt en dit advies binnen een termijn van dertig dagen na het afleveren van het ontvangstbewijs van de vergunningsaanvraag, samen met deze aanvraag doorzendt aan de Vlaamse regering. Over iedere aanvraag wordt aan de Vlaamse regering, benevens het advies van het college van burgemeester en schepenen, advies uitgebracht door het college van deskundigen dat bestaat uit de gemachtigde ambtenaren van de buitendiensten van het bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Van de beslissing wordt aan de vergunningsaanvrager en het college van burgemeester en schepenen kennis gegeven binnen een termijn van zes maanden na de datum van afgifte van het ontvangstbewijs.

De stedenbouwkundige attesten bedoeld in littera a) behouden hun rechtskracht voor het verlenen van de vergunning.

Bij het advies en de beslissing over de vergunningsaanvraag gelden voor de aanvrager vermeld onder littera a) de bepalingen van artikel 79 van het decreet van 28 juni 1994.

Voor de vergunningsaanvragen vermeld onder littera b) kan slechts vergunning worden toegekend indien de ontworpen woning, met inbegrip van de bijgebouwen, een maximaal bouwvolume heeft van zevenhonderd kubieke meter en inzoverre bedoelde woning niet gelegen is in een groengebied, waaronder kunnen worden onderscheiden : een natuurgebied en een natuurgebied met wetenschappelijke waarde of een natuurreservaat: een overstromingsgebied en een bosgebied met ecologische waarde, behoudens die gevallen waarvoor de dienst natuurbehoud en ontwikkeling van Aminal een gunstig advies verstrekt.

De afstand tussen de nieuwe aanvraag heeft tot gevolg dat de voor het betrokken perceel lopende vergunningsprocedure voor de bouwaanvraag van rechtswege wordt stopgezet”;

Overwegende dat de vraag rijst of de eventuele nietigverklaring van het bestreden besluit de verzoekende partij een voordeel kan verschaffen in de zin dat de Minister een nieuwe, andere beslissing kan nemen; dat de regelgeving betreffende zonevreemde constructies sedert de bestreden beslissing en ook sedert het auditoraatsverslag meermaals is

gewijzigd; dat de voormelde bepaling weliswaar is opgeheven doch dat met artikel 9 van het decreet van 13 juli 2001 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 betreffende organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, onder meer een nieuw artikel 145bis in het decreet van 18 mei 1999 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening is ingevoegd, dat thans als volgt luidt:

“§ 1. Voorzover voldaan is aan de voorwaarden in deze paragraaf, vormen de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling, door de vergunningsverlenende overheid, van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot bestaande gebouwen of bestaande constructies. Deze uitzonderingsbepaling geldt slechts indien de aanvraag betrekking heeft op:

1/ het verbouwen van een bestaand gebouw of een bestaande constructie binnen het bestaande bouwvolume;

2/ het herbouwen op dezelfde plaats van een bestaand gebouw of een bestaande constructie binnen het bestaande bouwvolume voorzover het karakter, de verschijningsvorm en de functie van het gebouw of de constructie behouden blijven; als herbouwen op dezelfde plaats wordt beschouwd, het herbouwen van een nieuw gebouw dat op minstens drie kwart van de oppervlakte van de bestaande gebouwen wordt opgericht; voor woninggebouwen wordt de bestaande woonoppervlakte bedoeld met inbegrip van de woningbijgebouwen, die er fysisch één geheel mee vormen;

3/ het herbouwen op een gewijzigde plaats van een bestaand gebouw binnen het bestaande bouwvolume op voorwaarde dat het te slopen gebouw getroffen is door een rooilijn, of zich in een achteruitbouwzone bevindt en/of die verplaatsing is ingegeven door redenen van goede plaatselijke ordening, voorzover de eindtoestand na herbouwen een betere plaatselijke aanleg oplevert en zich richt naar de omgevende bebouwing en/of plaatselijk courante inplantingswijzen; de redenen van goede plaatselijke ordening moeten minstens die betere integratie in de al dan niet bebouwde omgeving impliceren, alsmede een betere terreinbezetting en een kwalitatief concept; de naleving van deze voorwaarden moet uitdrukkelijk worden gemotiveerd, rekening houdend met de bijzondere kenmerken van de site;

4/ het uitbreiden van een bestaand gebouw, niet zijnde woningbouw, met een gebouw of een vaste inrichting, op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijke gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu, of het noodzakelijk gevolg van een voorwaarde die betrekking heeft op de gezondheid van de mens opgelegd na advies van de bevoegde dienst naar aanleiding van een vergunning verleend in het kader van dat decreet, of het noodzakelijk gevolg van maatregelen voorgeschreven door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie, of het noodzakelijk gevolg van maatregelen voorgeschreven in het kader van de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, in het kader van de wet van 24 maart 1987 betreffende de diergezondheid, of in het kader van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren;

5/ aanpassingswerken aan of bij een gebouw bedoeld in 4/, zonder dat het overdekte volume wordt uitgebreid;

6/ het uitbreiden van een bestaande woning; de uitbreiding kan met inbegrip van de woningbijgebouwen, die er fysisch één geheel mee vormen, slechts leiden tot een maximaal bouwvolume van 1.000 m³; deze uitbreiding mag een volumevermeerdering met 100 % echter niet overschrijden.

De Vlaamse regering kan hiervoor de nadere regels vaststellen.

De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 1/ tot en met 6/, gelden enkel indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

a) de woning, het gebouw of de constructie is niet verkrot; woningen, gebouwen of constructies worden beschouwd als verkrot als ze niet voldoen aan de elementaire eisen van stabiliteit op het moment van de eerste vergunningsaanvraag tot ver- of herbouwen;

b) de woning, het gebouw of de constructie is hoofdzakelijk vergund of wordt geacht vergund te zijn, ook wat de functie betreft;

c) het volume van de herbouwde woning blijft beperkt tot 1.000 m³, indien het bestaande bouwvolume meer dan 1.000 m³ bedraagt, en het aantal woongelegenheden blijft, zowel bij verbouwen, herbouwen als uitbreiden, beperkt tot het bestaande aantal;

d) voor inrichtingen in gebouwen, niet zijnde woningbouw, waarvoor een milieuvergunning vereist is overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning is bovendien voldaan aan de volgende voorwaarden:

- op het moment van de vergunningsaanvraag beschikt de aanvrager over de nodige milieuvergunning voor de uitbating;

- het gebouw werd uitgebaat in de loop van het jaar voorafgaand aan de vergunningsaanvraag;

- in het geval van herbouwen volgens het eerste lid, 2/ dateren de activiteiten in het gebouw van voor 17 juli 1984 en is de milieuvergunning nog geldig voor een periode van minstens 10 jaar op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.

De mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, 2/ tot en met 6/, gelden niet voor de recreatiegebieden en de ruimtelijk kwetsbare gebieden, behoudens de parkgebieden. Onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuureservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op de plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Onder recreatiegebieden worden de gebieden voor dagrecreatie, gebieden voor verblijfsrecreatie en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op de plannen van aanleg verstaan.

§ 2. De vergunningverlenende overheid mag, bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningsplichtige wijziging van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie in de zin van artikel 99, § 1, eerste lid, 6/, alleen afwijken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg in de volgende gevallen:

- het wijzigen van het gebruik van een bestaand vergund, eventueel leegstaand, landbouwbedrijf, dat volgens het gewestplan niet gelegen is in een recreatiegebied of een ruimtelijk kwetsbaar gebied, behoudens een parkgebied, met als nieuw gebruik uitsluitend wonen, én op voorwaarde dat de volgende voorschriften nageleefd worden:

1/ de bedrijfswoning en de bijgebouwen die er fysisch één geheel mee vormen, krijgen als nieuw gebruik wonen met uitsluiting van meergezinswoningen, maar met inbegrip van tijdelijke

verblijfsgelegenheden op voorwaarde dat landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft;

2/ de bedrijfsgebouwen van dit landbouwbedrijf mogen niet afgesplitst worden van de bedrijfswoning en kunnen enkel een nieuw gebruik krijgen als woningbijgebouwen, of als accommodatie voor tijdelijke verblijfsgelegenheden op voorwaarde dat landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft;

- het wijzigen van het gebruik van een bestaand, vergund gebouw voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor deze wijzigingen van gebruik.

De in het eerste lid, eerste gedachtestreep, beschreven wijzigingen van gebruik kunnen eventueel gecombineerd worden met de onder § 1, eerste lid, 1/ tot en met 6/ beschreven mogelijkheden. De in het eerste lid, tweede gedachtestreep, beschreven wijzigingen van gebruik kunnen enkel worden toegestaan als het gebouw bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vastleggen, zoals het opleggen van verbintenissen, die door de aanvrager worden aangegaan of het tijdelijk of permanent uitsluiten van sommige van de mogelijkheden, beschreven in § 1, eerste lid, 1/ tot en met 6/.

Al de hierboven vermelde afwijkingen kunnen slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. De Vlaamse regering kan hiertoe in een besluit de nadere regels vastleggen, zoals ondermeer met betrekking tot de ruimtelijke draagkracht van het gebied en de verweving van de functies.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het wijzigen van het gebruik kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding zoals bedoeld in de artikelen 84 tot en met 86”;

Overwegende dat uit het voorgaande alleszins niet blijkt dat de minister op grond van de thans geldende regelgeving in geval van nietigverklaring van het bestreden besluit hoe dan ook verplicht zou zijn de aangevraagde vergunning opnieuw te weigeren; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. Ten gronde

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel stelt dat het bestreden besluit “is gesteund op onjuiste en verkeerde feitelijke gegevens”; dat de verzoekende partij aanvoert dat de vergunningsaanvraag strekt tot het bouwen van een gebouw van 10 bij 10 meter en een nokhoogte van 6,42 meter boven de bestaande zuiveringsinstallatie, dat zij zich een waterzuiveringsinstallatie heeft moeten aanschaffen om aan de normen te voldoen, dat het geen eigenlijke uitbreiding van de bedrijvigheid van de verzoekende partij vormt maar een noodzaak om milieutechnische redenen, dat de technische aard van de installatie, in essentie bestaande uit een flotatietank, een saturatietank en verder een drukopbouw pomp, een compressor, een

verdeelsysteem van het gesatureerde water en verschillende verbindingleidingen, een vorstvrij gebouw vereist omdat het systeem bij het dichtvriezen van leidingen ontregeld geraakt en zeker het leidingscircuit met regelkranen, drukvat, pompsysteem en niveauregeling niet mag verstopt raken, dat dergelijke installatie in andere bedrijven eveneens werd overbouwd, dat in de milieuvergunning enkel de normen worden opgelegd waaraan het bedrijf zich moet houden maar niet het type van zuiveringsinstallatie of de wijze van zuivering, dat het derhalve verkeerd was om te overwegen dat “uit het advies dd. 8 mei 1995 vanwege AMINAL-Afdeling Milieuvergunningen niet de nood aan een gebouw rond de waterzuivering blijkt”, dat de technische attesten en referenties het tegendeel aantonen en dat het bestreden besluit aldus op een verkeerde feitelijke inschatting van de technische noodzaak van de bouwaanvraag en derhalve op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat het bestreden besluit niet op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund vermits de Minister er zich van bewust was dat de aanvraag op een constructie bij een gevestigd zonevreemd vleesverwerkend bedrijf in agrarisch gebied betrekking had, dat het argument dat het een relatief nieuw bedrijf is, dat werd vergund na een vernieling van de oude gebouwen door brand en dat zich aan de gestelde normen moet kunnen aanpassen, niet dienend is vermits de gemachtigde ambtenaar in zijn advies van 24 november 1994 over de heropbouw van het bedrijf uitdrukkelijk heeft gesteld “dat de bouwheer trouwens moet worden geacht voldoende bekend te zijn met het gegeven dat op het betrokken complex een erfdienstbaarheid rust, die vanuit planologisch en stedenbouwkundig oogpunt geen verdere uitbreiding meer toelaat”, dat de verzoekende partij zich derhalve niet op bepalingen uit het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw kan beroepen, dat uit artikel 2 van dat decreet volgt dat een uitbreiding slechts het noodzakelijk gevolg mag zijn van milieuvergunningsvoorwaarden en dat daarenboven de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet mag worden overschreden, dat in het advies van de afdeling Milieuvergunningen duidelijk is gesteld dat in de milieuvergunning geen sprake is van een op te richten gebouw rond de zuiveringsinstallatie en dat de noodzaak ervan niet wordt verantwoord in functie van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dat de Minister derhalve terecht heeft geoordeeld dat de afwijkingsregeling van artikel

2 van het decreet van 13 juli 1994 geen toepassing kon vinden en dat geen andere afwijkings- of uitzonderingsbepaling op de aanvraag van toepassing is;

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord toevoegt dat het in de memorie van antwoord bedoelde stedenbouwkundig advies van 24 november 1994 betrekking had op een verbod tot uitbreiding van de vleesverwerkende activiteit en niet van de waterzuiveringsinstallatie, dat het voorwerp van de aanvraag enkel een bescherming rond die zuiveringsinstallatie is, dat het bestreden besluit derhalve op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund, dat de bescherming rond de bestaande en toegelaten zuiveringsinstallatie geen uitbreiding van de eigenlijke bedrijvigheid betreft en dat de juiste bedoeling van de aanvraag derhalve werd miskend;

3.1.4. Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het administratief beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het betrokken terrein is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens de bepalingen van het gewestplan Diksmuide-Torhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979, zodat het oprichten van een gebouw rond de bestaande zuiveringsinstallatie bij het vleesverwerkend bedrijf van de verzoekende partij als strijdig met die bestemming moet worden beschouwd;

Overwegende dat in het bestreden besluit wordt verwezen naar artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en meer bepaald naar de mogelijkheid tot uitbreiding die ingeval van afwijking van de gewestplanbestemming slechts een noodzakelijk gevolg mag zijn van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning opgelegde milieuvoorwaarden; dat dienaangaande wordt overwogen “dat, uit het advies dd. 8 mei 1995 vanwege AMINAL - Afdeling

Milieuvergunningen niet de nood aan een gebouw rond de waterzuivering blijkt; dat hier de gevraagde bedrijfsuitbreiding niet het gevolg is van enige betreffende de milieuvergunning opgelegde eis, zodat de in het betrokken artikel vervatte afwijkingsregeling geen toepassing kan vinden; dat op de aanvraag geen andere afwijkings- of uitzonderingsbepaling toepassing kan vinden”;

Overwegende dat de waterzuiveringsinstallatie zelf het noodzakelijk gevolg van de voorgeschreven milieunormen blijkt te zijn, doch dat niet is aangetoond dat het oprichten van een gebouw rond die installatie ook een gevolg is van de milieuvoorwaarden, althans niet dat het bestuur van die noodzaak op de hoogte was gebracht; dat de verzoekende partij bij het verzoekschrift tot nietigverklaring twee verklaringen van de constructeur van de zuiveringsinstallatie van respectievelijk 24 en 26 april 1996 heeft gevoegd om aan te tonen dat de installatie slechts behoorlijk kan werken in een vorstvrije ruimte en dat over de bij een aantal andere bedrijven geplaatste installaties ook telkens een gebouw werd geplaatst; dat deze stukken slechts na de bestreden beslissing zijn opgesteld zodat de Minister er bij het nemen van die beslissing geen kennis van had en er a fortiori geen rekening mee kon houden; dat nergens uit blijkt dat de noodzaak van een gebouw over de zuiveringsinstallatie heen voordien ter sprake werd gebracht; dat er evenmin sprake van was in de milieuvergunning voor het bedrijf van de verzoekende partij; dat het eerste middel ongegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de verplichting tot motivering als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” opwerpt; dat zij aanvoert dat de bouwaanvraag een gebouw rond de reeds geïnstalleerde waterzuiveringsinstallatie beoogt, dat die installatie in een vorstvrij gebouw moet worden opgesteld, dat zonder dat gebouw tijdens de winter geen zuivering kan plaatsvinden, dat dit tot een tegenstrijdige situatie leidt waar de overheid enerzijds bepaalde normen oplegt waardoor een zuiveringsinstallatie nodig is en anderzijds het zuiveren van het afvalwater onmogelijk maakt, dat de voornoemde feitelijkheden in de bestreden beslissing niet zijn onderzocht en dat aldus de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de verplichting tot motivering als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zijn geschonden;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat in het advies van de afdeling Milieuvergunningen van 8 mei 1995 duidelijk is gesteld dat er in de milieuvergunning geen sprake was van een op te richten gebouw rond de zuiveringsinstallatie noch van de noodzaak daartoe, dat een vergunning voor het oprichten van een gebouw rond die installatie derhalve niet het noodzakelijk gevolg is van algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dat de redenen die de beslissing verantwoorden duidelijk blijken uit de bestreden beslissing en dat aldus aan de vereisten van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is voldaan;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord niets wezenlijks aan haar uiteenzetting van het middel toevoegt;

3.2.4. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de verzoekende partij bij het indienen van de kwestieuze aanvraag of in de loop van de administratieve procedure geen elementen heeft bijgebracht waaruit de noodzaak van de constructie over de zuiveringsinstallatie kan blijken; dat in de bestreden beslissing derhalve geen rekening moest worden gehouden met dat aspect en dat er niet op kon worden geantwoord; dat het tweede middel ongegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel de schending van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw opwerpt; dat zij aanvoert dat het kwestieuze perceel volgens de bepalingen van het gewestplan Diksmuide-Torhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied ligt, dat met toepassing van het voornoemde decreet van 13 juli 1994 van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan (onder meer) kan worden afgeweken indien de aanvraag betrekking heeft op de uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu, dat de noodzaak van de overbouw van de bestaande waterzuiveringsinstallatie

in het eerste middel is aangetoond, dat die overbouw derhalve het noodzakelijk gevolg is van de voorwaarden in de milieuvergunning, dat de bestaande waterzuiveringsinstallatie zich in de hoek van het terrein bevindt en langs twee zijden door een dicht groenscherm is omgeven, dat de bouwaanvraag niet in strijd is met de ruimtelijke ordening, dat alle voorwaarden aanwezig zijn om de afwijking van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan toe te staan en dat de bestreden beslissing de aangehaalde bepaling schendt;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat artikel 2 van het voornoemde decreet van 13 juli 1994 welbepaalde voorwaarden aan afwijkingen van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan verbindt, onder meer dat een uitbreiding slechts het noodzakelijk gevolg mag zijn van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu, dat er volgens het advies van de afdeling Milieuvergunningen van 8 mei 1995 in de milieuvergunning geen sprake is van een op te richten gebouw rond de zuiveringsinstallatie noch van de noodzaak daartoe, dat het bekomen van de kwestieuze vergunning derhalve geen noodzakelijk gevolg is van de in casu voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu en dat in de bestreden beslissing derhalve terecht is geoordeeld dat artikel 2 van het voornoemde decreet van 13 juli 1994 geen toepassing kon vinden;

3.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord toevoegt dat zij in het eerste middel nogmaals de juiste bedoeling en draagkracht van haar bouwaanvraag heeft verduidelijkt, alsmede de noodzaak van een vorstvrije ruimte rond de zuiveringsinstallatie, dat de verwerende partij in gebreke blijft om de onjuistheid van die technische noodzaak aan te tonen en de voorgelegde documenten en technische gegevens zonder enige tegenspraak miskent en naast zich neerlegt, dat de afwijkingsmogelijkheid van artikel 2 van het voornoemde decreet van 13 juli 1994 wel degelijk van toepassing is, dat het argument betreffende de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet in de bestreden beslissing is terug te vinden en dat de verwerende partij niet aangeeft waarom een gebouw rond een zuiveringsinstallatie, die op zichzelf geen aantasting vormt en die toegelaten is, plots wel de ruimtelijke draagkracht zou aantasten;

3.3.4. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de verzoekende partij bij het indienen van de kwestieuze aanvraag of in de loop van de administratieve procedure geen elementen heeft bijgebracht waaruit de noodzaak van de constructie over de zuiveringsinstallatie kan blijken; dat de vergunningverlenende overheid uiteraard geen rekening kon houden met gegevens die voor het eerst voor de Raad van State worden aangebracht; dat het gebrek aan noodzaak om te voldoen aan de overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning opgelegde algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden volstaat als determinerend weigeringsmotief, zodat niet nader op de vraag naar de ruimtelijke draagkracht van het gebied hoefde te worden ingegaan; dat het derde middel ongegrond is;

3.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een vierde middel de schending van het gelijkheidsbeginsel opwerpt en aanvoert dat volgens het door de installateur voorgelegde attest dezelfde waterzuiveringsinstallatie bij andere firma's werd overbouwd, dat die bedrijven blijkbaar wel een vergunning kregen en dat de weigering van die vergunning bij dezelfde technische noodzaak tot overbouw een schending van het gelijkheidsbeginsel vormt;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat de verzoekende partij geenszins concreet en precies aantoont welke andere personen in gelijkaardige omstandigheden en in een zelfde bestemmingszone verschillend zouden zijn behandeld zodat een toetsing of er al dan niet een redelijke verantwoording voor enige verschillende behandeling zou zijn, niet mogelijk is;

3.4.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord niets wezenlijks aan het middel toevoegt;

3.4.4. Overwegende dat de verzoekende partij met de algemene verwijzing naar "andere firma's" die "blijkbaar wel" een vergunning kregen om een gebouw rond een gelijkaardige waterzuiveringsinstallatie te zetten op onvoldoende concrete wijze uiteenzet, laat staan aannemelijk maakt, dat andere rechtsonderhorigen in dezelfde objectieve omstandigheden op een verschillende wijze werden behandeld; dat het vierde middel ongegrond is;

3.5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een vijfde middel de schending van het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel opwerpt en

aanvoert dat de overheid met de bestreden beslissing de werking van de zuiveringsinstallatie tijdens de winterperiode onmogelijk maakt terwijl die overheid bepaalde normen heeft opgelegd waardoor een zuiveringsinstallatie noodzakelijk is;

3.5.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat de verzoekende partij ingevolge het advies van de gemachtigde ambtenaar van 24 november 1994 wist dat zij nooit zou kunnen uitbreiden en dat er een planologische hypotheek op het bedrijf rust;

3.5.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord benadrukt dat de gevraagde vergunning geen verboden uitbreiding betreft maar een noodzakelijke bescherming rond een bestaande en toegelaten waterzuiveringsinstallatie;

3.5.4. Overwegende dat uit het onderzoek van de vorige middelen blijkt dat de verzoekende partij blijkbaar zelf de vergunningverlenende overheden nooit op de hoogte heeft gebracht van de noodzaak van een constructie rond en over de waterzuiveringsinstallatie; dat deze kwestie ook niet aan de orde is gekomen bij het verlenen van de milieuvergunning; dat in die omstandigheden niet valt in te zien hoe het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel zouden zijn geschonden in de zin dat de overheid voorheen een rechtmatig vertrouwen in het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor een gebouw rond de zuiveringsinstallatie zou hebben opgewekt; dat het vijfde middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober 2007, door de Xe kamer, die was samengesteld uit:

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. SCHEVENEELS.

J. BOVIN.